

ZELTA OLIŅA

Dzīvoja vecītis un vecenīte. Viņiem bija raiba vistiņa. Tā izdēja zelta oliņu. Vecītis sita, sita oliņu, bet nenasita; vecenīte sita, sita — nenasita. Skrēja pelīte un ar astīti nogrūda oliņu. Tā nokrita zemē un saplīsa. Vecītis un vecenīte sāka raudāt. Vistiņa klukstēdama saka: «Neraudi, vecīt, neraudi, vecenīt, es jums izdēšu citu oliņu — nevis zelta, bet parastu. To jūs varēsīt gan sasist, gan apēst!»

